

Nr 54

Av herr **Börjesson** i Falköping, om säkerhetsåtgärder beträffande vissa nöjesanläggningar.

Det har vid olika nöjesanordningar, tivolin etc. förekommit olyckor med till och med dödlig utgång. I fjol skadades sju barn vid en karusellolycka i Stockholm. Av dessa fick en flicka så allvarliga skador att hon senare avled.

Orsaken till ovannämnda olyckshändelse var enligt uppgifter den alltför höga hastighet som karusellen vid tillfället höll. Detta ansågs vara en bidragande orsak till den uppskakande olyckan. Huruvida säkerheten hos de olika tivoli-anläggningarna är fullt garanterad har inte på tillfredsställande sätt redogjorts för. Några fastställda regler förekommer inte såvitt man kan förstå. Enligt instruktioner bör lokal polismyndighet på respektive ort låta "sakkunnig personal" kontrollera elektriska och mekaniska installationer i syfte att undvika olyckor av den art som förekommit, bl. a. vid Skanstullsbron i Stockholm.

Man har anledning utgå ifrån att det i större städer finns sådan sakkunnig personal att tillgå speciellt för detta ändamål. Skanstullsolyckan talar emellertid mot att dessa instruktioner på denna punkt följts på tillfredsställande sätt. Samma personal bör enligt min uppfattning också kontrollera att hastigheten tillämpas efter respektive anläggningars kapacitet. Så har av allt att döma inte skett vid de olyckstillfällena som kommit till allmänhetens kännedom.

I mindre städer och på små orter har man självfallet färre möjligheter att anlita sakkunnig personal för att kontrollera säkerheten hos tivolianläggningarna. Följden måste bli att inspektionen blir bristfällig med ständig risk för olyckstillbud.

Då nöjesanordningar med karuseller, slänggungor, berg- och dalbanor etc. hör till de stora attraktionerna speciellt för barn såväl i städer som på mindre orter, synes det mig angeläget, att det i lag föreskrives hur konstruktionen av ovannämnda nöjesanordningar skall vara beskaffad för att garantera säkerheten.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådana lagföreskrifter angående konstruktionen av karuseller, slänggungor, berg- och dalbanor samt övriga nöjesanläggningar, att de garanterar säkerheten för dem som besöker respektive anläggningar.

Stockholm den 14 januari 1966

Bengt Börjesson
i Falköping